

- З. М. Денисенко, Л. І. Лонська, Л. В. Шитик ; за заг. ред. Л. В. Шитик. – 2-ге вид., переробл. та доповн. – Черкаси : ЧНУ імені Богдана Хмельницького, 2013. – С. 99–151.
17. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови : підручник / К. Ф. Шульжук. – К. : Видавничий центр «Академія», 2004. – 408 с.

ДАНИ ПРО АВТОРА

Грозян Ніна Федорівна, кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри української філології
Кримський інженерно-педагогічний університет
вул. Севастопольська, 22, м. Сімферополь, Крим
e-mail: n.f.grozyan@mail.ru

ДАнные ОБ АВТОРЕ

Грозян Нина Федоровна, кандидат филологических наук, доцент, заведующая кафедрой украинской филологии
Крымский инженерно-педагогический университет
ул. Севастопольская, 22, г. Симферополь, Крым
e-mail: n.f.grozyan@mail.ru

DATA ABOUT THE AUTHOR

Grozyan Nina Fedorivna, Candidate of Philology, Head of the Department of Ukrainian Philology
Crimean Engineering and Pedagogical University
Crimea, Simferopol, 22 Sevastopol Street
e-mail: n.f.grozyan@mail.ru

УДК. 811.161

«ЖАНР» У СУЧАСНОМУ МОВНОМУ ПРОСТОРИ

Масликова О. С.

У статті висвітлюється питання про функціонування поняття «жанр» в сучасній лінгвістиці. Особливість функціонування мови в різних сферах людського спілкування пов'язана з окремими різновидами діяльності людини і

представлена функціональними стилями, їх різновидами, специфікою мовної системності. Зазначається, що поряд із важливим поняттям «жанр» функціонує поняття «стиль мови». Стиль у науковій лінгвістичній сфері визначається як суспільно усвідомлена, історично сформована, об'єднана певним функціональним призначенням і закріплена традицією за окремою сферою соціального життя система мовних одиниць усіх рівнів і способів їх відбору, поєднання та використання. Це відбивається у жанрі, оскільки він визначається єдністю композиції, теми й стилю. Наголошується, що при аналізі тексту з погляду жанру значна увага приділяється питанням вивчення стилю, що на сьогодні є особливо актуальним у науковій сфері.

Ключові слова: функціонально-стилістичний підхід, жанр, функціональний стиль, стилістичні норми, мовна одиниця, текст, художній образ, асоціативно-концептуальний аналіз.

«ЖАНР» В СОВРЕМЕННОМ ЯЗЫКОВОМ ПРОСТРАНСТВЕ

Масликова О. С.

В статье рассматривается вопрос о функционировании понятия «жанр» в современной лингвистике. Особенность функционирования языка в различных сферах человеческого общения связана с отдельными разновидностями деятельности человека и представлена функциональными стилями, их разновидностями, спецификой языковой системности. Отмечается, что наряду с важным понятием «жанр» функционирует понятие «языковой стиль». Стиль в научной лингвистической сфере определяется как общественно осведомлена, исторически сформированная, объединенная конкретным функциональным назначением и закреплена традицией за конкретной сферой социальной жизни система языковых единиц всех уровней и способов их отбора, объединение и использование. Это отражено в жанре, поскольку он характеризуется единством композиции, темы и стиля. Важным есть то, что при анализе текста по жанровой принадлежности особое внимание уделяется

вопросам изучения стиля, что на сегодня особенно актуально в научной сфере.

Ключевые слова: функционально-стилистический поход, жанр, функциональный стиль, стилистические нормы, языковая единица, текст, художественный образ, ассоциативно-концептуальный анализ.

«GENRE» IN CONTEMPORARY LANGUAGE SPACE

Maslykova O. S.

The article deals with the question of the functioning of the concept «genre» in modern linguistics. The peculiarity of the functioning of language in various spheres of human interaction associated with individual species of human activity and is represented by functional styles and their variants, the specifics of the language systematically. It is noted that in addition to the important concept of «genre», concept «language style» is operating. Style in the field of linguistic research is defined as socially aware, historically formed, the combined functionality of a particular tradition and fixed for a particular area of social life, the system of linguistic units of all levels and methods of their selection, integration and use. This is reflected in the genre because it is characterized by the unity of composition, theme and style. The important thing is that the analysis of text genre affiliation special attention is paid to the learning of style that today is particularly relevant in the scientific field.

Key words: functional and stylistic hike, genre, functional style, stylistic norms, linguistic unit, text, artistic image, associative and conceptual analysis.

Постановка й актуальність дослідження. Актуальним напрямком у сучасній лінгвістиці є дослідження функціональної стилістики, завданням якої є аналіз питань про функціонування мови в різних сферах людського спілкування. Ця особливість пов'язана з окремими різновидами діяльності людини. Вона представлена функціональними стилями, а також їх різновидами, специфікою мовної системності, стилістичними нормами з урахуванням їх екстралінгвістичних стилетворчих факторів. На особливу увагу в стилістиці

заслуговує аналіз міжстильових жанрів, що не отримав в науковому дискурсі належного обґрунтування.

Теоретико-методологічні питання дослідження жанру висвітлювали в своїх працях такі вчені, як М. М. Бахтін, Н. І. Жинкін, К. Ф. Сєдов, Н. Ф. Алефіренко, В. В. Дементьєв, М. В. Китайгородська, Н. Н. Рязанова, Ф. С. Бацевич та ін.. Важливі наукові матеріали щодо стилістики тексту представлені в працях М. Н. Кожиної, Н. С. Болотнова, Н. В. Орлова, В. В. Виноградова, В. А. Салимовського, М. М. Бахтіна, М. П. Котюрової, Т. В. Анісімової, Т. В. Шмельової, Н. В. Данилевської, Г. О. Винокура, В. В. Одинцової та інших учених.

Метою статті є висвітлити важливі аспекти теоретичних питань про підходи до опису жанру в сучасній лінгвістиці. Вказати на категорії, які впливають на побудову конкретного тексту, що ґрунтується на окремих жанрових зразках із урахуванням соціокультурних обставин.

Виклад основного матеріалу. Важливо, що об'єктивний стан активного розвитку кожного стилю зумовлює внутрішньостильову структурування як процес комунікативної варіативності та спеціалізації, зреалізованих у жанрах. Дослідники пропонують визначати жанр як динамічну модель побудови текстів (типологічно представлений текст), сформовану активною мовною практикою й закріплену традицією, зумовлену метою й комунікативними настановами, що структурують і формують стильову специфіку, взаємозв'язок мовних одиниць та засобів усіх рівнів [11, с. 79].

Помітною особливістю є також те, що вчені вказують на існування двох рівнів абстракції в стилістиці. На першому рівні досліджується конкретна мовна особистість і конкретний текст, що побудований на певних жанрових зразках із урахуванням соціокультурних обставин. На другому – вивчаються канони окремого жанру. Цим і передбачається зв'язок стилістики з соціолінгвістикою, оскільки лише в соціальній взаємодії, в спілкуванні, в діалозі можна простежити важливі для колективу мовців теми мовних виступів, у яких сформовані соціальні оцінки, відображені відповідні до цих тем і оцінок моделі висловлювань, тобто окремі жанри мовлення [9, с. 230]. Часто

мовлення є недостатнім для опису модусу зовсім іншої природи, яким є комунікація. На думку дослідників, такими категоріями можуть стати дискурс, мовленнєвий жанр і мовленнєвий акт [1, с. 20–27].

Поряд із поняттям «жанр» функціонує поняття «стиль мови». У науковій лінгвістичній сфері на сьогодні немає єдиного визначення для поняття «функціональний стиль», оскільки воно багатогранне і вивчається з різних поглядів. Найбільш поширеним у сучасному мовознавстві є визначення стилю за В. В. Виноградовим: «Стиль – це суспільно усвідомлена й функціонально зумовлена, внутрішньо об'єднана сукупність способів уживання, відбору та поєднання засобів мовного спілкування в середовищі окремої загальнонародної, загальнонаціональної мови, що співвідноситься з іншими такими ж засобами вираження, які вживаються з іншою метою, виконують інші функції в мовленнєвій суспільній практиці окремого народу [3, с. 414–420]. Відповідно стиль визначається як суспільно усвідомлена, історично сформована, об'єднана певним функціональним призначенням і закріплена традицією за окремою сферою соціального життя система мовних одиниць усіх рівнів і способів їх відбору, поєднання та використання. Це функціональний різновид літературної мови, що відрізняється способами його використання в різних сферах спілкування і породжує різні мовні стилі як композиційно текстові структури [7, с. 93].

Враховуючи таку важливу особливість, що жанр характеризується єдністю композиції, теми й стилю, деякі вчені характеризують стиль як систему динамічного балансування між різними текстовими параметрами, між композиційними і тематичними елементами тексту [5, с. 76]. До того ж, проблема дослідження жанру складна та багатогранна настільки, що не може вирішуватися лише на рівні стилістики. Для пояснення найважливіших питань використовується широкий спектр методів дослідження. Основним для дослідження особливостей тексту є літературний жанр, що трактується як історично сформований і розвинений тип літературного твору (художнього, публіцистичного, наукового та ін.). На

необхідність вироблення єдиної методології для досліджень різних типів висловлювань (жанрів) вказував учений М. М. Бахтін. Питання про співвідношення мовних і літературних жанрів залишається невирішеним. Найдоречнішим є твердження, згідно з яким поняття мовного жанру є родовим по відношенні до поняття літературного жанру, що охоплює не всі існуючі жанри, а лише ті з них, які історично визнані жанрами [10, с. 56].

При аналізі тексту з погляду жанру значну увагу науковці приділяють питанням вивчення стилю. Наприклад, відомою на сьогодні є потрійна модель жанру, складовими елементами якої є композиція, тема і стиль. Стиль можна вважати компонентом, що зрівноважує форму і зміст, створює унікальний баланс різних факторів тексту, який визначає жанрову приналежність твору, його жанрову своєрідність. Стиль як частина моделі жанрового аналізу тексту може бути засобом створення особливого динамічного балансу між жанровими імперативами та індивідуальними авторськими особливостями кожного тексту. Дослідники вказують на те, що стиль без жанру не існує.

Деякі вчені вважають, що необхідно, по-перше, враховувати історичну змінність жанрових доміант, їх нерівнозначну обов'язковість і принципову відкритість із переліку визначальних рис кожного жанру; по-друге, ступінь обов'язковості окремої жанрової ознаки, яка зменшується за мірою зниження рівня його абстракції; по-третє, той факт, що абсолютна повнота переліку жанророзрізнявальних рис допускається й по-справжньому реалізується лише в текстах окремих жанрів і загрожує шаблонністю та нетривалим існуванням текстів більш творчого характеру [5, с. 78]. Тому, якщо вилучити окрему ознаку з переліку жанротвірних рис, це компенсується актуалізацією залишених ознак, їх переосмисленням, перегрупуванням. Внаслідок цього жанрові норми не руйнуються, а коректуються. Таким чином, жанр обновлюється, не втрачаючи при цьому своєї сутності. Стилiстичний вибiр управляє балансуванням мiж вимогами сучасної комунікації і жанровою традицією. Сам акт вибору – явище суто стилістичне, знакове для формування мовного твору. Розуміння стилю як вибору між різними можливостями

мови не є чимось новим, але в межах формули жанру воно набуває нового забарвлення.

Аналізуючи проблему жанру й стилю, вчені висувають гіпотезу про їх непрямий зв'язок. Якщо жанр за моделлю Т. В. Шмельової визначається передусім комунікативною постановкою мети, що визначає так званий «каркас», алгоритм мовних дій, які в принципі можуть бути відображені стилістично нейтрально, то основними стилетворчими факторами стають деякі загальні та конкретно-загальні ознаки духовної діяльності, сукупність яких в окремій соціокультурній сфері неповторна. Реалізуючи інтенцію, мовець згідно із «законами» даної соціокультурної сфери обирає жанр, наповнюючи його стилістично визначеними категоріями, тобто вводить у текст стилістично марковані вирази. Таким чином, стиль як вибір, що визначає специфіку жанру, є важливим елементом для побудови тексту, створює таку рівновагу його ознак, яка дає можливість ідентифікувати жанрову приналежність кожного тексту, відрізнити один жанр від іншого. Саме завдяки цьому стиль і фігурує у моделі жанрового аналізу тексту.

Важливим завданням на сьогодні є дослідження жанрових особливостей церковно-релігійного стилю. Необхідність виокремлення в системі функціональних стилів мови церковно-релігійного стилю була зумовлена усвідомленням того, що виділені мовні жанри, які нещодавно потрапили до поля зору вчених-дослідників, за своїми функціонально-стилістичними параметрами не відповідають ознакам традиційних стилів. Відмінною рисою функціонально-стилістичного напрямку є вивчення не тільки мовної структури як іманентної сутності, але й використання мови в реальних аспектах мовного спілкування, що значно мірою залежить не настільки від мовної будови, як від екстралінгвістичних факторів (сфери спілкування, виду діяльності, типу мислення та ін.), що детермінують закономірності функціонування мови за її різновидами, специфікою і стилістично-мовною системністю.

Екстралінгвістичні стилетворчі фактори передбачають закономірності функціонування мови в мовленнєвій сфері та

формування специфіки мовленнєвої організації функціонального стилю. Тому актуальним є вивчення самих екстралінгвістичних факторів, тобто вихід за межі «чистої» лінгвістики в сфері суміжних дисциплін (психолінгвістики, психології, логіки, теорії комунікації, теорії мовленнєвих актів та ін.) [7, с. 94].

Починаючи з ХІХ ст. методологічною базою у лінгвістиці вважаються фундаментальні праці про зв'язок мови і суспільства, мови і мислення, про соціальну сутність мови та її функцій, що відображені ще в працях В. фон Гумбольдта, Ф. де Соссюра, О. Потебні, І. Бодуена де Куртене,

Л. С. Виготського та інших дослідників. Теоретичною основою сучасної функціональної стилістики є ідея про єдність мови з цілим комплексом немовних факторів, які супроводжують інтелектуально-духовну діяльність людини і впливають на процес та специфіку формування мови. Тому предметом її дослідження є мовленнєва організація, тобто не структура мови, не самі мовні засоби, а принципи їх відбору та поєднання в різних сферах діяльності, в залежності від конкретних комунікативних умов спілкування і екстралінгвістичних стилетвірних факторів [6, с. 221–230].

Важливими методами функціонально-стилістичного аналізу тексту є: 1) функціональний метод, під час якого мовні засоби досліджуються стосовно їх ролі в процесі формування і вираження думки, концепції, композиції, жанру; 2) комплексний метод вивчення мови з урахуванням знань інших дисциплін; 3) багатоаспектний аналіз функціонування і взаємодії мовних одиниць різних рівнів, що визначає специфіку конкретного функціонального стилю.

На наш погляд, для аналізу художнього тексту використовуються особливі способи стилістичного аналізу, що випливають із принципу єдності форми й змісту, загальної образності, реалізації естетичної функції мови в певній сфері спілкування. Так, до основного методу аналізу певного об'єкта належить визначення того, як загальна побудова художнього твору і конкретних його мовних і текстових одиниць (стилістичні методи, композиція) відображають ідейно-образний зміст твору, а також реалізують «образ автора» в тексті.

Ще один важливий спосіб аналізу художнього тексту розглядає в своїх працях Б. А. Ларін. Найважливішу позицію вчений убачає у розкритті «системних зв'язків слова з іншими словами художнього цілого при вираженні основної ідеї твору, художнього образу» [8, с. 250–262]. Близькою до цієї думки є ідея Г.О. Винокура про «внутрішню форму художнього слова», яка полягає в тому, що лексичні засоби мови і їх значення служать основою для художнього тексту; завдяки цьому автор творить поетичне слово – метафору, що реалізує тему й ідею твору. Причому смисл і призначення художньої метафори стають зрозумілі для читача лише після прочитання всього твору [4, с. 440].

Для стилістичного аналізу художнього тексту також часто використовується метод асоціативно-концептуального аналізу твору, за допомогою якого виділяються смислові текстові доміанти. До цього виду аналізу долучаються ще компонентний, контекстологічний, естетико-стилістичний і культурологічний аналіз. На питання вивчення художнього тексту також спрямовані тематико-класифікаційний, семантичний, формально-когнітивний види аналізу, за якими досліджуються структурно-змістові особливості окремого концепту в творі. Концептуальний аналіз, що з'ясовує основну ідею концепту як нормативно-цілісного факту в художньому творі. Метод структурно-фрагментарного опису, що ґрунтується на понятті системності художнього тексту і виокремлює певні фрагменти з метою зіставлення. Зіставно-стилістичний аналіз, який допомагає порівняти первинний текст із його кінцевим варіантом для визначення особливостей авторської роботи над концепцією твору. Метод лінгвопоетичної інтерпретації спрямований на пояснення змісту тексту через розкриття системно-семантичних відношень мовних одиниць різного рівня. Крім того, при вивченні художнього тексту активно використовується комплексний аналіз, який, окрім лінгвістичного, включає ще й літературознавчий аналіз. Це допомагає вивчити цілеспрямований характер взаємодії мовних одиниць в межах твору, оскільки мовна структура твору продумана автором саме з погляду естетичної концепції, що реалізується в ньому.

Таким чином, пересвідчуємося, що текст доволі складний і багатогранний об'єкт для дослідження. Традиційним у лінгвістиці вважається визначення тексту як системи взаємодіючих мовних рівнів: ідейно-естетичного, жанрово-композиційного і власне мовного [6, с. 221–230].

Важливою є ще така особливість, що автор при побудові тексту намагається створити певні умови для виникнення конкретного сприйняття в свідомості читача, а для досягнення цілісності використовує різні мовні засоби. Зв'язність – це взаємозв'язок та взаємообумовленість усіх елементів тексту, це його системність на всіх рівнях, коли вилучення із загального тексту навіть незначної частини призводить до порушення цілісності.

Проаналізувавши важливі підходи до питань лінгвістичного аналізу тексту, переконуємося, що основними є такі аспекти: функціонально-стилістичний, структурно-мовний, текстовий, композиційно-смісловий, комунікативний. При функціонально-стилістичному підході важливо враховувати такі особливості тексту: абсолютну антропоцентричність, пов'язану з автором, дійовими особами й читачем; соціологічність художнього тексту – співвіднесеність із конкретним часом, епохою, соціальною обстановкою; діалогічність. Теорію діалогічності художнього твору розробив М. М. Бахтін.

На наш погляд, важливо враховувати й такий напрямок, як комунікативна стилістика художнього тексту, що виробила свої методи аналізу тексту [2, с. 9–12], а саме: метод асоціативного поля, при якому в тексті виявляються асоціативні зв'язки між словами. Завдяки своїм асоціативним зв'язкам слово стає «провідником» естетичної концепції автора, що проявляється в цілому творі, сприяє визначенню концептуальної і мовної картини світу автора та його ідіостилу. Відомий метод регулятивного структурування допускає виявлення в тексті регулятивних структур, що стимулюють різні комунікативні ефекти і являють собою текстові структури-стимули, що сприймаються як засоби організації текстових мікроструктур, співвіднесених із загальною комунікативною стратегією тексту. Регулятиви

виділяються і формуються на основі лексичних засобів, що сприймаються читачем за принципом асоціативних зв'язків.

Висновки та перспективи подальших розвідок. Отже, у результаті аналізу як жанру в цілому, так і конкретного тексту зокрема, найактуальнішою є комплексна методика дослідження, оскільки вона поєднує різні види аналізу, як у межах конкретної праці, так і з погляду взаємодоповнюючого поєднання власне лінгвістичного і екстралінгвістичного планів інтелектуально-духовної діяльності. На нашу думку, жанр сучасного тексту доречно аналізувати саме крізь призму функціонально-стилістичного підходу за параметрами, які відображають змістову сторону (у тому числі й тему); власне зміст; композиційну організацію; комунікативну мету; образ автора; характер адресата й мовне втілення.

Джерела та література

1. Бацевич Ф. С. Текст, дискурс, речевой жанр: соотношение понятий / Ф. С. Бацевич // Вісник Харківського національного університету. Філологія. – 2001. – № 520. – С 20–27.
2. Болотнова Н. С. О трех направлениях коммуникативной стилистики художественного текста и изучении текстового слова / Н. С. Болотнова // Коммуникативно-прагматические аспекты слова в художественном тексте Томск, 2000. – С.9–22.
3. Виноградов В. В. Очерки по истории русского литературного языка XVII – XIX вв. : учебник [Текст] / В. В. Виноградов. – М. : Высш. школа, 1982. – 528 с.
4. Винокур Г. О. О языке художественной литературы [Текст] / Г. О. Винокур. – М., 1991. – 446 с.
5. Горобец О. Б. Стил ь и жанр: соотношение и взаимосвязь понятий / О. Б. Горобец // Филологические науки. Вопросы теории и практики. – Тамбов : Грамота, 2008. – № 1 (1). – Ч. I. – С. 76–80.
6. Данилевская Н. В. Методы лингвостилистического анализа [Текст] // Стилистический энциклопедический словарь русского языка / под ред. М. Н. Кожиной. – М. : Флинта : Наука, 2003. – С. 221–230.

7. Кожина М. Н. Функциональная семантико-стилистическая категория (ФССК) [Текст] / М. Н. Кожина // Стилистический энциклопедический словарь русского языка / под ред. М. Н. Кожиной. – М. : Флинта : Наука, 2003. – С. 93–94.
8. Ларин Б. А. Эстетика слова и язык писателя [Текст] / Б. А. Ларин. – Л. : Худож. Лит. 1974. – 268 с.
9. Салимовский В. А. Жанры речи в функционально-стилистическом освещении (научный академический текст) [Текст] / В. А. Салимовский. – Пермь : Изд-во Перм. ун-та, 2002. – 236 с.
10. Салимовский В. А. Жанр (литературный) [Текст] / В. А. Салимовский // Стилистический энциклопедический словарь русского языка / под ред. М. Н. Кожиной. – М. : Флинта : Наука, 2003. – С. 56–57.
11. Шулінова Л. В. Жанрова диференціація наукового стилю сучасної української літературної мови / Шулінова Л. В. // Актуальні проблеми української лінгвістики : теорія і практика. – К. : ВПЦ «Київський університет», 2005. – Вип. 11. – С. 79–82.

References

1. Batsevich F. S. Tekst, diskurs, rechevoy zhanr: sootnoshenie ponyatiy / F. S. Batsevich // Visnik Kharkivs'kogo natsional'nogo universitetu. Filologiya. – 2001. – № 520. – S 20–27.
2. Bolotnova N. S. O trekh napravleniyakh kommunikativnoy stilistiki khudozhestvennogo teksta i izuchenii tekstovogo slova / N. S. Bolotnova // Kommunikativno-pragmaticheskie aspekty slova v khudozhestvennom tekste Tomsk, 2000. – S.9–22.
3. Vinogradov V. V. Ocherki po istorii russkogo literaturnogo yazyka KhVII – KhKh vv. : uchenik [Текст] / V. V. Vinogradov. – М. : Vyssh. shkola, 1982. – 528 s.
4. Vinokur G. O. O yazyke khudozhestvennoy literatury [Текст] / G. O. Vinokur. – М., 1991. – 446 s.
5. Gorobets O. B. Stil' i zhanr: sootnoshenie i vzaimosvyaz' ponyatiy / O. B. Gorobets // Filologicheskije nauki. Voprosy teorii i praktiki. – Tambov : Gramota, 2008. – № 1 (1). – Ch. I. – S. 76–80.

6. Danilevskaya N. V. Metody lingvostilisticheskogo analiza [Tekst] // Stilisticheskiy entsiklopedicheskiy slovar' russkogo yazyka / pod red. M. N. Kozhinoy. – M. : Flinta : Nauka, 2003. – S. 221–230.
7. Kozhina M. N. Funktsional'naya semantiko-stilisticheskaya kategoriya (FSSK) [Tekst] / M. N. Kozhina // Stilisticheskiy entsiklopedicheskiy slovar' russkogo yazyka / pod red. M.N. Kozhinoy. – M. : Flinta : Nauka, 2003. – S. 93–94.
8. Larin B. A. Estetika slova i yazyk pisatelya [Tekst] / B. A. Larin. – L. : Khudozh. Lit. 1974. – 268 s.
9. Salimovskiy V. A. Zhanry rechi v funktsional'no-stilisticheskom osveshchenii (nauchnyy akademicheskii tekst) [Tekst] / V. A. Salimovskiy. – Perm' : Izd-vo Perm. unta, 2002. – 236 s.
10. Salimovskiy V.A. Zhanr (literaturnyy) [Tekst] / V. A. Salimovskiy // Stilisticheskiy entsiklopedicheskiy slovar' russkogo yazyka / pod red. M. N. Kozhinoy. – M. : Flinta : Nauka, 2003. – S. 56-57.
11. Shulinova L. V. Zhanrova dyferentsiatsiya naukovohto stylyu suchasnoyi ukrayins'koyi literaturnoyi movy / Shulinova L. V. // Aktual'ni problemy ukrayins'koyi lnhvistyky : teoriya i praktyka. – K. : VPTs «Kyyivs'kyu universytet», 2005. – Vyp. 11. – S. 79-82.

ДАНИ ПРО АВТОРА

Масликова Оксана Степанівна, к. філол. н., доцент кафедри української філології
«Кримський інженерно-педагогічний університет».

ДАНИЕ ОБ АВТОРЕ

Масликова Оксана Степановна, кандидат филологических наук, доцент кафедры украинской филологии
«Крымский инженерно-педагогический университет».

DATA ABOUT AUTHOR

Maslykova Oksana Stepanovna, candidate of philological sciences, associate professor of department of Ukrainian philology
«Crimean engineer-pedagogical university».
